

Opinia do ustawy o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego, ustawy o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego oraz ustawy - Przepisy wprowadzające ustawę o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego oraz ustawę o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego

I. Uwaga ogólna dotyczy pozycji konstytucyjnej Ministra Koordynatora Służb Specjalnych. Pozycja tego ministra, co do którego ustawodawca posługuje się trzema niejednolitymi określeniami wzbudza pewne wątpliwości. Po pierwsze nazwa: w ustawie o SKW i SWW nazywany jest Ministrem Koordynatorem Służb Specjalnych, którego zakres działania, wyznaczony przez Premiera, obejmuje "zadania związane z działalnością służb specjalnych, (...) w tym koordynację działalności służb", ustawa o CBA posługuje się określeniem: członek Rady Ministrów koordynujący działalność służb oraz wprowadza do ustawy o ABW i AW określenie "minister-członek Rady Ministrów właściwy do spraw koordynowania działalności służb specjalnych", natomiast ustawa - Przepisy wprowadzające do ustawy o ABW i AW posługuje się określeniem "minister powołany w celu koordynowania działalności służb specjalnych". O tyle o ile różne określenia tego samego ministra można ujednoclić, to wydaje się, że ustawodawca powinien także precyzyjnie określić zakres działania tego ministra. Najszerszy zakres działania określa ustawa o SKW i SWW "zadania związane z działalnością służb specjalnych, w tym koordynację". Pozostałe określenia opisują ministra funkcjonalnie i to w wąskim zakresie "właściwy do spraw koordynowania" lub "powołany w celu koordynowania". Jedno i drugie określenie ma wady i zalety. Wadą pierwszego jest opisanie jego zakresu w ustawie, a jak wydaje się z ustaw powinien wynikać jedynie zakres działania tzw. ministra właściwego do danego działu administracji (art. 149 Konstytucji). Wadą określeń o charakterze funkcjonalnym jest ich nieadekwatność do treści tzn. nie wszystkie działania tego ministra są działaniami koordynacyjnymi. Tak więc wydaje się, że ustawodawca powinien zdecydować się na dodanie jeszcze jednego działu administracji albo konsekwentnie i ostrożnie posługiwać się

kompetencjami ministra, tak aby jego działania koordynacyjne nie kolidowały z kompetencjami o innym charakterze, do których właściwym jest inny minister lub Prezes Rady Ministrów (kolizja występuje w przepisach dotyczących powierzenia spraw wynikających ze stosunku służbowego Szefów ABW i AW, wyrażania zgody, wspólnie z Ministrem Obrony Narodowej, na odstąpienie od ustalania zdolności fizycznej do służby oraz wyrażenia zgody na nieskładanie oświadczenia weryfikacyjnego i odstąpienie od postępowania kwalifikacyjnego; żadna z tych kompetencji nie ma charakteru koordynacyjnego a dwie ostatnie są wyłącznymi kompetencjami Ministra Obrony Narodowej).

Doprecyzowania wymaga także pozycja Ministra Koordynatora w razie ogłoszenia powszechnej lub częściowej mobilizacji, kiedy to jeszcze nie ma stanu wojny, ale już SKW oraz SWW stają się częścią Sił Zbrojnych. Zgodnie z art. 134 ust. 2 Konstytucji w czasie pokoju Prezydent wykonuje zwierzchnictwo na Siłami Zbrojnymi wyłącznie za pośrednictwem Ministra Obrony Narodowej.

II. Uwagi szczegółowe do ustawy o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego:

- 1) W art. 5 określającym zadania SKW w ust. 1 w pkt 1 w lit. b) wydaje się, że niewłaściwie zakreślono zakres przestępstw "ściganych" przez tą Służbę. Lit. b) stwierdza, iż do zadań SKW należy: "rozpoznawanie, zapobieganie oraz wykrywanie popełnianych przez żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową, funkcjonariuszy SKW i SWW oraz pracowników SZ RP i innych jednostek organizacyjnych MON, przestępstw przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej określonych w rozdziale XVII ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny, oraz takich czynów skierowanych przeciwko państwom obcym, które zapewniają wzajemność. Zgodnie z przepisami zawartymi w tym rozdziale Kodeksu karnego, a dokładnie z art. 138 § 1 jedynie czyny z art. 136 (napaść na głowę obcego państwa) oraz 137 §2 (znieważanie godła obcego państwa) podlegają ściganiu, jeżeli jakiegokolwiek **państwo obce** zapewnia wzajemność. Inne czyny określone w tym rozdziale: w art. 127 (agresja na państwo), 128 (zamach stanu), 130 (działania w obcym wywiadzie) są karalne, jeżeli je popełniono na szkodę państwa obcego ale pod warunkiem, iż jest to **państwo sojusznicze** (zapewniającego wzajemność), a nie każde państwo obce.
- 2) W art. 19 ust. 1 Szefowie SKW i SWW mają obowiązek niezwłocznego przekazywania informacji mogących mieć istotne znaczenie dla bezpieczeństwa i międzynarodowej

pozycji RP Prezydentowi i Prezesowi Rady Ministrów. W ust. 2 obowiązek ten Szefowie realizują, w zakresie tego samego rodzaju informacji, na każde żądanie Prezydenta. Przepis ten nie powinien dotyczyć tak samo określonego zakresu informacji, ponieważ działania Szefów Służb powtarzałyby jedynie czynności z ust. 1. Wydaje się, że wyrazy "informacje, o których mowa w ust. 1" można byłoby zastąpić szerszym określeniem, zapewniającym Prezydentowi dostęp do dodatkowych informacji ponad te wynikające zakresu określonego w ust. 1 "wszelkie informacje dotyczące bezpieczeństwa i pozycji międzynarodowej RP". Podobne rozwiązanie znajduje się w nowelizacji ustawy o ABW i AW.

- 3) Art. 22 - włączenie jednostek organizacyjnych SKW i SWW w skład jednostek wojskowych (ust. 1) oraz nakaz wykonywania poleceń i rozkazów według procedur obowiązujących w Siłach Zbrojnych (ust. 2) rodzi wątpliwości, co do statusu tych jednostek organizacyjnych: czy jednostki te stają się częścią Sił Zbrojnych? czy funkcjonariusze korzystają z tej samej ochrony prawnomiędzynarodowej jak żołnierze?
- 4) W art. 30 wątpliwości budzi przepis dopuszczający użycie, ze środków przymusu bezpośredniego, jedynie broni palnej. Ustawodawca pozbawia funkcjonariuszy do użycia innych fizycznych, technicznych oraz chemicznych środków w przypadku gdyby użycie broni palnej okazało się niekonieczne. Wydaje się, że istotnym brakiem jest także pozbawienie funkcjonariuszy prawa do legitymowania oraz wydawania poleceń w trakcie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, nie wspominając o okazjonalnym nawet zatrzymaniu osoby, która groziła użyciem broni palnej. Tym bardziej, iż w tym przepisie w ust. 1 w pkt 6 przewidziano udział w konwoju, a w zmianach zawartych do ustawy - prawo o ruchu drogowym udział w przewożeniu osoby zatrzymanej (art. 29 pkt 2 ustawy - Przepisy wprowadzające).
- 5) W art. 54 w ust. 1 błąd o charakterze redakcyjnym wyrazy "w wojskowych jednostkach organizacyjnych" należy zastąpić wyrazami "w wojskowych jednostkach organizacyjnych".

III. Uwagi do ustawy - Przepisy wprowadzające ustawę o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego oraz ustawę o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego:

1) Wydaje się, że należy w szerszym zakresie znowelizować Kodeks postępowania cywilnego, ponieważ SKW i SWW nie są częścią Sił Zbrojnych, a więc nie są wojskiem w rozumieniu tej ustawy:

- w art. 6 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

"2a) w art. 765 w § 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

"2) Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości - w przypadku udzielania pomocy przez Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Żandarmerię Wojskową lub wojskowe organy porządkowe,";

2b) art. 811:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

"§ 1. W obrębie budynków wojskowych i zajmowanych przez Policję, Straż Graniczną, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego lub Centralne Biuro Antykorupcyjne oraz na okrętach wojennych można dokonywać czynności egzekucyjnych tylko po uprzednim zawiadomieniu odpowiednio właściwego komendanta lub kierownika jednostki i w asyście wyznaczonego organu wojskowego, organu Policji lub przedstawiciela Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego lub Centralnego Biura Antykorupcyjnego."

b) w §2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

"1) Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości - w przypadku wykonywania asysty przez Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Żandarmerię Wojskową lub wojskowe organy porządkowe,";"

2) Uwaga jak wyżej, tyle że dotyczy postępowania egzekucyjnego w administracji:

- w art. 7 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

"1a) w art. 50:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

"§ 2. W obrębie budynków wojskowych i zajmowanych przez Policję, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Centralne Biuro Antykorupcyjne lub Straż Graniczną oraz na okrętach wojennych

można dokonywać czynności egzekucyjnych tylko po uprzednim zawiadomieniu odpowiednio właściwego komendanta lub kierownika jednostki i w asyście wyznaczonego organu wojskowego lub organu Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego lub Straży Granicznej.”,

b) w § 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

"1) Minister Obrony Narodowej - w przypadku wykonywania asysty przez Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Żandarmerię Wojskową lub wojskowe organy porządkowe;";

3) Podobnie w ustawie o powszechnym obowiązku obrony:

- w art. 8 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

"2a) w art. 46 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

"5. Poborowych, wobec których przeprowadzone postępowanie kwalifikacyjne do służby w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, albo Centralnym Biurze Antykorupcyjnym zakończyło się pozytywną oceną predyspozycji do służby i których zamierza się przyjąć do służby w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, albo Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, wojskowy komendant uzupełnień, na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, albo Centralnego Biura Antykorupcyjnego właściwej w sprawach kadr, przenosi do rezerwy.";

2b) w art. 49 w ust. 1d pkt 3 otrzymuje brzmienie:

"3) sądom wojskowym, wojskowym jednostkom organizacyjnym prokuratury, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, i Żandarmerii Wojskowej - jeżeli wymagają tego ich zadania;";

- po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

"5) w art. 206a w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

"5) sędziowie, prokuratorzy, funkcjonariusze Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Biura Ochrony Rządu, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Państwowej Straży Pożarnej,

Straży Ochrony Kolei oraz pracownicy specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych w jednostkach organizacyjnych podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez ministrów, kierowników urzędów centralnych, wojewodów, Prezesa Narodowego Banku Polskiego oraz Krajową Radę Radiofonii i Telewizji;";

- 4) W nowelizacji ustawy o Państwowej Straży Pożarnej brakuje nowelizacji związanej ze zmianą nazwy ustawy emerytalnej:

- w art. 18 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

"3a) art. 84 otrzymuje brzmienie:

"Art. 84. Strażak zwolniony ze służby, który nie posiada prawa do lokalu mieszkalnego na warunkach określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, zachowuje prawo do przydzielonego lokalu mieszkalnego według norm powszechnie obowiązujących lub może być przeniesiony do zamiennego lokalu mieszkalnego."

- 5) W art. 24 dotyczącym prawa dostępu do danych objętych tajemnicą skarbową "odmówiono" CBA tego prawa mimo, że uchwalona 12 dni wcześniej ustawa takie uprawnienie przewidywała:

- w art. 24 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

"1) sądom, prokuratorom, organom podatkowym, organom celnym, przedstawicielom Najwyższej Izby Kontroli, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Żandarmerii Wojskowej – w związku z prowadzonym postępowaniem;"

- 6) W art. 29 dotyczącym zmian do ustawy - Prawo o ruchu drogowym w pkt 6 w lit. b zobowiązano producentów blankietów dowodów rejestracyjnych, pozwoleń czasowych, nalepek kontrolnych i innych dokumentów wymaganych do rejestracji pojazdów (obok dotychczas zobowiązanych starostów) do odpłatnego przekazywania tych dokumentów wojewodzie mazowieckiemu. Szczegółowy tryb i warunki przekazywania tych dokumentów określić ma Prezes Rady Ministrów w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu. Upoważnienie takie należy uznać za naruszające art. 93 ust. 1 Konstytucji, ponieważ producenci wymienionych dokumentów nie stanowią jednostek podległych

Premierowi, a z uwagi na formę nie może stanowić źródła powszechnie obowiązującego prawa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Konstytucji.

7) W art. 45 dotyczącym nowelizacji ustawy o ABW i AW:

a) w pkt 4 należy ujednoczyć i sprecyzować zasady koordynacji służb z zasadami zawartymi w ustawie o CBA. Ustawa o ABW i AWW nakazuje Premierowi powierzyć obowiązek koordynacji działań służb specjalnych Ministrowi Koordynatorowi lub Szefowi jednej ze służb, natomiast ustawa o CBA w art. 29 w ust. 2 w zakresie zadań CBA przewiduje wyłączną właściwość Szefa CBA.

b) w związku ze zmianą nazwy ustawy emerytalnej:

- w art. 45 dodaje się pkt 17a w brzmieniu:

"17a) w art. 113 i w art. 131 ust. 2 wyrazy " o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin" zastępuje się wyrazami "o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin";

8) W nowelizacji ustawy o promocji zatrudnienia:

- w art. 52 dodaje się pkt 2 w brzmieniu:

"2) w art. 104 w ust. 1 w pkt 1 lit. g otrzymuje brzmienie:

"g) za żołnierzy zawodowych oraz funkcjonariuszy niespełniających warunków do nabycia prawa do emerytury lub renty inwalidzkiej określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, za których, po zwolnieniu ze służby lub rozwiązaniu stosunku pracy, odprowadzono składkę na ubezpieczenia emerytalne i rentowe od uposażenia lub wynagrodzenia wypłaconego w okresie służby lub stosunku pracy na podstawie przepisów odrębnych, ". "

9) Należy także znowelizować ustawę o CBA, ponieważ w art. 5 i 29 ustawodawca posługuje się jeszcze nazwą WSI:

- w rozdziale drugim dodaje się art. 56a w brzmieniu:

"Art. 56a. W ustawie z dnia 12 maja 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym

(Dz. U. Nr ... , poz. ...) wprowadza się następujące zmiany:

"1) w art. 5 ust 3. otrzymuje brzmienie:

"3. Prezes Rady Ministrów lub wyznaczony przez niego członek Rady Ministrów koordynuje działalność CBA, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego.";

2) w art. 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Szefowie: CBA, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego oraz Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej, Szef Służby Celnej i Generalny Inspektor Informacji Finansowej są obowiązani do współdziałania, w ramach swoich kompetencji, w zakresie zwalczania korupcji w instytucjach państwowych i samorządzie terytorialnym oraz życiu publicznym i gospodarczym, a także działalności godzącej w interesy ekonomiczne państwa.".

10) W przepisach dotyczących zniesienia WSI:

a) Komisja Weryfikacyjna

- powołanie - jest to organ administracji państwowej o dość niejasnej pozycji ustrojowej. Powoływany w połowie przez Premiera w połowie przez Prezydenta, jednocześnie jest rozwiązywany na mocy zarządzenia Premiera (art. 63 ust. 7), czyli aktu który może być skierowany jedynie do jednostek jemu podległych. W takim wypadku powinien to być organ administracji rządowej, którym z uwagi na sposób powoływania Komisja nie jest. Wydaje się, że poprawniejsze byłoby gdyby Premier powoływał połowę składu np spośród osób wskazanych przez Prezydenta i w ten sam sposób Przewodniczącego Komisji Weryfikacyjnej. Tym bardziej, że zarówno powołanie "prezydenckich" członków Komisji jak i wyznaczenie "prezydenckiego" Przewodniczącego będzie wymagało zgody Premiera wyrażonej kontrasygnatą,

- stanowisko w sprawie zgodności z prawdą oświadczeń - jest to efekt pracy Komisji ewentualnie uzupełniony o protokół złożenia wyjaśnień. Jeżeli opinia Komisji jest negatywna jednocześnie powinno nastąpić powiadomienie o popełnieniu przestępstwa poświadczenia nieprawdy. W związku z tym brakuje nałożenia na Przewodniczącego obowiązku zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (chodzi o wskazanie osoby odpowiedzialnej, w przeciwnym wypadku obowiązek ten będzie ciążył na wszystkich członkach Komisji) oraz trybu ponownego zajęcia stanowiska przez Komisję po ewentualnym uniewinnieniu składającego oświadczenie,
 - składanie oświadczeń - należy doprecyzować, komu składane są oświadczenia weryfikacyjne - Komisji (co sugeruje art. 60 ust. 7 - pełnomocnik może zwrócić się o przekazanie oświadczeń) czy też Pełnomocnikom (co sugeruje art. 67 ust. 1 - wraz z wnioskiem o wyznaczenie na stanowiska służbowe w SKW lub SWW zainteresowany składa oświadczenie weryfikacyjne).
- b) Skutki oświadczeń weryfikacyjnych. Mianowanie na funkcjonariusza, wyznaczenie na stanowisko oraz zatrudnienie w nowych służbach następuje po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Weryfikacyjnej na temat składanego oświadczenia. Przy czym Pełnomocnik nie jest związany treścią tego stanowiska, które może poddawać w wątpliwość prawdopodobność kandydata i mimo tego, że w tym czasie powinno toczyć się postępowanie karne przeciwko kandydatowi. Należałoby precyzyjnie stwierdzić, iż negatywne stanowisko co do prawdziwości oświadczenia uniemożliwia podjęcie służby w SKW i SWW.
- c) Skutki niezłożenia wniosku o dalsze "zatrudnianie" w służbach oraz skutki "niezatrudnienia" w nowych służbach. Dla ustawodawcy skutki są identyczne - oprócz przeniesienia do rezerwy kadrowej oznaczają zakaz pełnienia funkcji w sądach wojskowych, w prokuraturach wojskowych, w jednostkach Żandarmerii Wojskowej, a także na stanowiskach służbowych w wojskowych jednostkach rozpoznania oraz jednostkach zwiadowczych. W związku z tym, że kryterium pozytywnej weryfikacji nie jest decydujące do dalszego zatrudniania w służbach - ustawodawca dopuszcza możliwość identycznego traktowania osób, które przeszły weryfikację z wynikiem negatywnym i pozytywnym. Jednocześnie przepisy ustawy dotyczące sądów wojskowych, prokuratury wojskowej oraz Żandarmerii nie przewidują tego typu przesłanek przemawiających przeciwko służbie w tych organach co powoduje, że ustawa może, w tym miejscu, narazić się na zarzut naruszenia art. 60 Konstytucji - zgodnie, z którym korzystający z pełni praw publicznych ma prawo do dostępu do

służby publicznej na jednakowych zasadach. Ustawodawca może różnicować podmioty podobne, ale tylko wówczas, gdy zastosowane przez ustawodawcę kryterium zróżnicowania jest racjonalnie uzasadnione i sprawiedliwe. Wydaje się, że jedynie negatywna weryfikacja lub toczące się postępowanie karne przeciwko składającemu oświadczenie weryfikacyjne, powinny stanowić podstawę do utraty wymaganych w ustawach szczególnych "nieskazitelności charakteru" lub chociażby czasowo uniemożliwić staranie się o służbę w tych jednostkach.

- d) Żołnierze WSI poza granicami. W art. 76 ust. 2 przewidziano sytuację, gdy żołnierz z powodu pobytu za granicą w celu realizacji zadań służbowych nie może złożyć oświadczenia weryfikacyjnego. Za zgodą ministra może być okresowo wyznaczony do nowych służb. Wydaje się, że forma zgody ministra wymaga uprzedniego wniosku żołnierza. Jeżeli jednak istnieją przeszkody do złożenia oświadczenia weryfikacyjnego to są to te same przeszkody, które uniemożliwią złożenie wniosku o przyjęcie do nowych służb. Ponadto wyjaśnienia wymaga także statusu żołnierza, przyjętego do nowych Służb, który z powodu wykonywania zadań służbowych nie mógł wrócić do kraju przed dniem 31 marca 2007 r. i tym samym nie mógł złożyć oświadczenia weryfikacyjnego.

Sporządził:

A. Niemczewski